

Neděle
29 07

- 02 Soutěž, Stane se**
- 03 Stranger Films**
- 04 Peter Schepelern o Trierovi**
- 05 Filmosféra**
- 06 Glosy**

Velmi temné období
režie: Kevin Phillips

CO KDYŽ JE TO PRAVDA?! ŠÍLENÍ FANOUŠCI A JEŠTĚ ŠILENĚJŠÍ TEORIE

Osmdesátky jsou érou, ve které bují nezdravé fanouškovství a zběsilá oddanost různým fikčním světům. Vznikají tak dost šílené teorie, které jdou daleko za to, „jak to autor myslel“:

- **RoboCop je Ježíš.** Jde vlastně o adaptaci Bible, akorát s R-kovým ratingem. V obou případech jde o chlápka, který se obětuje pro dobro lidstva a je vzkříšen bohem (vědou).
- **Překřížené paprsky ve skutečnosti Lovce duchů (1984) zabily.** Jasně, celou dobu před nimi varují, ale v boji s maršmelákem přežijí. Nebo ne? Podle fanoušků už je zbytek filmu jen halucinací bolestivé smrtelné agonie.
- **E.T. je Jedi.** Pořádně se podívejte na scénu v Senátu v Epizodě I. Nedaleko senátora Valora je prý vidět rasa, která se malému mimozemšťanovi nápadně podobá. Tahle teorie podle fandů vysvětluje E.T.ho magické schopnosti (jako ovládání mysli nebo ožívování mrtvých), které se až nápadně podobají těm jedijským.
- **Profesor Brown se v Návratu do budoucnosti (1985) pokouší spáchat sebevraždu.** Trpí depresemi a hledá ten nejlepší vynález, který by jeho trápení ukončil.

soutěž

Dneska se bavíme o *Stranger Films*, tedy o filmech, které se nějak točí kolem čerstvě kultovního seriálu *Stranger Things* (2016). Otázka je tedy jasná: Napište nám co nejvíce děl, kterými se seriál inspiroje (pro začátek se podívejte do programu nebo na tuhle fotku, rozhodně ale pátrejte dál).

Odpovědi posílejte na email filmovalisty@lfs.cz. Autor největšího počtu odkazů (jejich správnost zcela totalitářsky rozhodne naše redakce) získá balíček od Filmovky.

Srdcovka Kamily Dolotiny

Osobně se nerada nechávám v kině převálcovat jednorázovou emocí. Dávám přednost filmům, které kromě první signální vysílají podněty i do zatuhlých závitů šedé kůry. Proč si samozřejmě nezaslzet u hollywoodské produkce, ale není zajímavější promyslet zákeřnosti reality, která nás bezprostředně obklopuje? Sergej Loznica je jedním z režisérů, kteří se nebojí ohledávat smysluplnost lidské existence v jejích aktuálních i historických podobách a kteří umí svým dílům vtisknout inovativní a přesto poznatelnou formu. *Donbas* (2018)

je tristní tragikomedie o tom, jaké konstelace umožňují vznik války, která titulní ukrajinské území plní už čtyři roky. A režisér speciálně pro publikum LFŠ, které měl čest loni poznat, vzkazuje: „Jestli v tomhle všem nechcete žít, ačkoli to zvenčí vypadá poměrně zábavně, sledujte film pozorně. Žijeme v době, kdy nevíme, v jaké zemi se ráno probudíme. Taková zkušenost už tu byla. Tak tuhle komedii berme raději vážně.“

Kamily Dolotina je dramaturgyně LFŠ

stane se

JAK PSÁT „PO AMERICKU“?

Jestli se chcete naučit něco o americkém způsobu psaní, přijďte v 16:00 do Stanu České televize. Scénárista a producent Harold Apter, který stojí například za projektem *Lynč*, ukáže, v čem se tenhle zámožský přístup liší. Vstup je zdarma.

LEKCE FILMU PODLE BAHMANA GHOBADIHO

Klíčový tvůrce iránské kinematografie, který se věnuje především kurdské menšině, bude mluvit nejen o tom, co natočil a co připravuje, ale taky o zásadních rozdílech mezi dokumentárním a hraným filmem. Zároveň taky bude hledat způsob, jakými lze oba přístupy propojovat. Doražte v 11:00 do Klubu kultury 2.

DALŠÍ DVĚ VÝSTAVY!

S výstavami se letos na Filmovce roztrhl pytel, rozhodně to ale neznamená, že by nějaká z nich nestála za pozornost. Dnes startují hned dvě – jedna od Respektu, druhá o Bergmanovi. V té první, kterou najdete u Respektu, se představují práce fotografů Milana Jaroše a Matěje Stránského. Najdete na nich významné politické, společenské a kulturní události i všední okamžiky. Na výstavě s názvem Bergman: 100 si můžete prostřednictvím dobových plakátů připomenout sté výročí tohoto filmového velikána. Výběr kompiluje jak návrhy československých autorů před rokem 1989, tak plakáty polských a německých tvůrců. Doražte do Slovákého muzea!

HORORŮ NENÍ NIKDY DOST

Máte rádi horory, a přitom máte pocit, že jich je na Filmovce málo? Tak přijďte v 23:00 do Respektu stan! Už v druhém dílu pásma *Horor Planet Dark* můžete sledovat drásavé krásky, po kterých hned tak spát nepůjdete.

20

STAHUJTE OFICIÁLNÍ
MOBILNÍ APLIKACI
LETNÍ FILMOVÁ
ŠKOLA 2018

→ ANDROID

→ iOS

Celý program LFŠ v telefonu, možnost sestavení vlastního programu, interaktivní i offline mapa festivalových míst, aktuální kapacity sálů a další info.

taguj #lfs2018

letnífilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

Oficiální hashtag: #lfs2018
ke stažení můžete využít
bezplatné wi-fi v kině
Hvězda.

lfs.cz

Na LFŠ mobilně

Syntáky a geekové: Proč tak milujeme osmdesátky?

Působilo to jako zjevení. Když v roce 2016 vyšel seriál *Stranger Things*, mnozí mluvili o druhé generaci Quality TV a také o nové vlně filmařského sentimentu, který se obrací k 80. letům. S estetikou plnou syntáků a špatných účesů se roztrhl pytel a hysterie neustává – není náhodou, že všechny kultovní filmy mají najednou svoje remaky. Čím jsou tedy pro nás osmdesátky a proč si je tolik připomínáme?

Nostalgie hraje v popkultuře velkou roli. Ono vymyslet něco zcela nového už prakticky nejde, a tak se tvůrci pravidelně vrací k ověřenému. Nostalgie je navíc spojená se sociokulturními aspekty, které se v minulosti ještě zcela nevyčerpaly a jsou relevantní i v současnosti. Tenhle návrat má navíc svůj řád – podle filmového teoretika Le Suera se totiž vše opakuje ve třicetiletých cyklech, protože právě tehdy se sobě dějinné události podobají. Proto se nyní americká produkce obrací k 80. letům a v 80. letech vzpomínala zase na léta padesátá. Všechny tyhle milníky totiž spojují třeba ekonomické turbulence nebo konzervativní prezident. Mimochodem – tenhle třicetiletý cyklus dokonce uvnitř samotného textu zpřítomňuje i horor *To* (1990 a 2017), přičemž remake v duchu této logiky přesouvá děj obou částí o 30 let dopředu.

Vlna osmdesátkové nostalgie ovšem seriálem *Stranger Things* nezačala, o téhle podivné kulturní fixaci se mluvilo již před deseti lety a The New York Times loni dokonce kousavě konstatovaly, že nostalgická horečka začala už po silvestru roku 1989. V každém případě už trvá déle než samotné období, ke kterému vzhlížíme. Důvod, proč nyní osmdesátky frčí, je taky hlavně zcela pragmatický. Právě v 80. letech totiž vyrůstali tvůrci, kteří mají dnes dostatek peněz nebo renomé, aby ovlivňovali tok popkulturní produkce. Tahle generace odrostlá na *E.T.* – *Mimozemšťanovi* (1982) a videohrách tak nyní nostalgicky „zeseriózňuje“ to, co v dětství milovala. A mainstream tahle geekovská ohlédnutí hltá. Proto třeba letošní plakát k blockbasteru *Thor: Ragnarok* vypadá jako z 80. let, a proto každá popová píseň najednou využívá syntáky. Tahle speciální forma kulturní apropriace udělala z geeků frajery a z trička se Space Invaders kousek z H&Mka.

Nostalgický přístup navíc může vypadat různě – 80. léta buď restauruje (čistá nostalgie), nebo jen reflektuje (intertextuální eskapismus), případně kriticky dekonstruuje (to ovšem nedělá často). Přesto se v něčem všechny nostalgické snímky i remaky od originálů liší. Neodkazují totiž k době samotné, ale ke kulturním artefaktům, které samy už tehdejší dobu zkreslovaly. Navíc se jedná o osmdesátky, jaké bychom je chtěli mít dnes. Proto ve *Stranger Things*

Poltergeist (režie: Tobe Hooper, 1982)

chybí rasismus nebo sexistické poznámky a hlavní hrdinové mluví tak, aby jim bylo dnes rozumět.

Nostalgie ale samozřejmě postihuje taky konzumaci děl, která v 80. letech vyšla. I k tomu vlastně slouží sekce *Stranger Movies*, která navíc nabízí filmy z pokleslých škatulek hororu a teenage filmu. Právě tehdy se totiž začala kinematografie dětem a teenagerům výrazněji věnovat. A dělala to docela odvážně. V tehdejších filmech se tak ať už explicitně, nebo prostřednictvím metafor, řešily problémy jako únosy dětí (*To* – 1990), potraty (*Hříšný tanec* – 1987), středoškolské sebevraždy (*Smrtící přitažlivost* – 1988) nebo sociální nerovnosti (*Stůj při mně* – 1986). V téhle poměrně nekorektní době filmy překvapivě otevřeně mluvily o sexu nebo zobrazovaly docela nestereotypní, možná až feministické hrdinky. Ačkoli se tak v kontextu osmdesátek často mluví o umělecké „plochosti“, divokost doby často dovolila něco, co by dnes už neprošlo.

Zůstává jen otázkou, do kdy budeme k 80. letům vzhlížet, ať už prostřednictvím původních děl, remaků nebo textů, které se jen inspiřují estetikou doby. V rámci letošních *Stranger Films* můžete vidět i snímek, který se nostalgicky ohlíží za léty devadesátými. *Velmi temné období* (2017) tak ztělesňuje dobu protknutou punk rockem a absencí sociálních sítí, byť je pravda, že příliš hřejivé nostalgie a vzpomínek na krásná přátelství v něm nenajdeme. Možná už je ale signálem, že se konečně přehoupneme do dalšího třicetiletí...

Na co vyrazit?

Znáte ten pocit, když milujete nějaký film z dětství a bojíte se na něj podívat, aby ho vaše kritické a moudré já neodsoudilo? Přesně tak funguje třeba *Dům plný strachu* (1985), film, který dvacátníci zřejmě neznají a pro lidi nad 30 (i v rámci našeho východního bloku) znamená esenci dětské hrůzy. Dost často nás taky baví se nostalgicky ušklibat a sledovat osmdesátkovou tvorbu subverzivně nebo ve stadiu opilosti – přesně proto je tu *Záhrobní komando* (1987). Kromě toho ale můžete nakoukat i zásadní inspirační zdroje *Stranger Things*. Ty jsou často přirovnávány ke *Stůj při mně* (1986), protože oba filmy stejně poeticky akcentují sílu přátelství, nebo *Poltergeistovi* (1982), s nímž ho spojuje komunikace matky s dítětem, které uvízlo v místě „Upside Down“.

Peter Schepelern: Trieru brzdí jenom Trier

Dánský kritik a profesor Peter Schepelern je snad nejvyhlášenějším odborníkem na tvorbu kontroverzního režiséra Larse von Triera, s nímž ho pojí i blízký osobní vztah. Pro letošní Filmovku navíc sestavil sekci, která nám dánského bouřliváka představí tak, jak ho ještě neznáme.

Jste odborníkem na skandinávskou kinematografii, ale centrem vašeho zájmu je Lars von Trier. Proč právě on?

Hlavně proto, že je prostě speciální. Jedná se o autora, který si jde neustále za svým. Spousta jiných filmařů dělá totéž pořád dokola. Můžete to říct třeba o Bergmanovi, Tarkovském či Hanekem. Trier však má jedinečný přístup k filmování – vezme nějaký standardní žánr, pochopí jeho základní prvky a překroučí si je po svém. Neustále hledá nové cesty k vyprávění příběhů. Myslím, že takový přístup vyžaduje odvahu. Obvykle také nesituje své příběhy do současného Dánska, ale hledá historické alegorie k uchopení lidského utrpení a dalších jevů. V Dánsku máme třeba dva režiséry oceněné Oscarem – Bille Augusta za *Pelle Dobyvatele* (1987) a Susanne Bier za *Lepší svět* (2010) – a oba jsou velmi mainstreamoví. U nich skoro není co interpretovat, prostě je tam to, co vidíte. Jejich filmy jsou povedené, ale žádné skryté významy či vlivy u nich nenajdete. U Triera však sledujeme nekončící proud možných interpretací, což je pro akademiky inspirující.

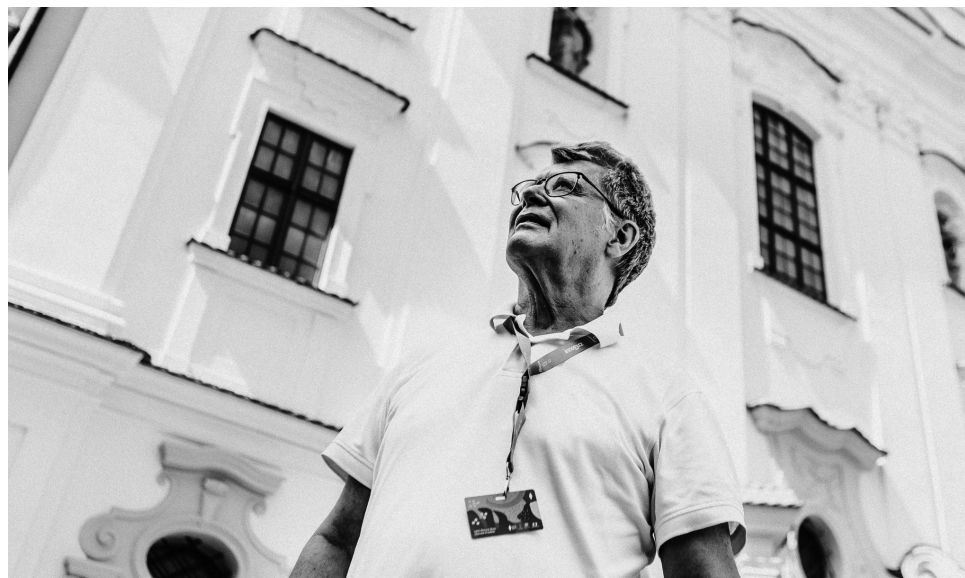
Jaký je váš vztah k Trierovi?

Když bylo Trierovi dvacet, šel studovat film na Kodaňskou univerzitu. Mladý Lars Trier (tehdy ještě žádný „von“) se nezajímal o akademický svět, nic tehdy nenapsal a ani neskládal zkoušky, přesto tam zůstal tři roky a navštěvoval přednášky. Tehdy se mladí lidé k natáčení filmů dostali jen těžko, jelikož to nebyla levná záležitost. Trieru však sponzorovala matka, díky čemuž natočil dva půlhodinové snímky. Požádal mě, jestli bych k jeho prvotině *Pěstitel orchidejí* (1977) nenapsal text. Takže jsem byl první, kdo o budoucím Larsu von Trierovi vůbec psal! Od té doby jsem sledoval celou jeho kariéru. Dával mi číst scénáře, ptal se mě na rady především ohledně klasické hudby a literatury.

Jakými vlivy se tedy nechal Trier ovlivňovat?

Když studoval, viděl spoustu klasik a především si idealizoval Tarkovského, nyní ale nemá ambice sledovat většinu nových filmů. Ty, které potřeboval vidět, už viděl. Člověk by čekal, že jeho poslední film o sériovém vrahovi bude navazovat na tradice *Hannibala* (2001), *Dextera* (2006) a podobně. Trier

Foto: Jakub Macháček

je však nejspíš ani neviděl, nezajímá ho to. To se vlastně snaží předat mladým filmařům: podívejte se na ty filmy, které se vás osobně dotýkají, a pak se přestaňte dívat. Tvořte raději něco vlastního.

Zmínil jste Trierův poslední film *Jack staví dům* (2018), který je právě o sériovém vrahovi. Čeští diváci ho uvidí asi až koncem roku, ale vy jste ho už asi viděl, že?

Je to opět velmi „trierovské“. Nejblíže má asi k *Nymfomance* (2013), jelikož se jedná o podobný způsob vyprávění. Hlavní antihrdina se někomu zpovídá a vzpomíná na své násilné zkušenosti. Sledujeme vývoj postavy vraha a zároveň umělce. Jack dělá pro násilí to, co *Nymfomanka* udělala pro sex.

(V tuto chvíli se pan Schepelern rozprávěl o podrobnostech, závěrečné půlhodině i metaforické rovině díla do takového detailu, že kdybychom to otiskli, už byste na film nemuseli chodit. Takže si raději počkejte.)

Pro Trierovu sekci na letošní Filmovce jste vybral i několik nezvyklých kusů – například reklamy či dokumenty Jespera Jargila. Proč?

Tato myšlenka původně vzešla od hlavního dramaturga LFŠ Jana Jílka, který chtěl trochu jiný přístup než standardní retrospektivu. Proto oslovil mě, jelikož v češtině vyšla i má kniha o Trierovi, a to dokonce v aktuálnější verzi, než tehdy byla ta dánská. Jeho nápadem bylo ukázat, jak se Trier postupně „vytvářel“. To mi přišlo ještě zajímavější než promítnout jeho nejslavnější díla. Vždyť který čtrnáctiletý chlapec natáčí filmy o konci světa?

Trier často překračuje hranice a má proto pověst bouřliváka. Čím to je?

Svět má Triera zaškatulkovaného jako enfant terrible. Provokatéra, který překračuje hranice, říká odporné věci o Hitlerovi a provázejí ho skandály. U nás v Dánsku je však Trier vždy velmi oslavován, vždyť i začátkem letošního roku dostal nejvyšší ocenění dánské kultury. Vždycky si mohl dělat, co se mu zlíbilo. Během devadesátých let třeba zahájil projekt *Dimenze*, v rámci něhož chtěl každý rok natočit pár minut a za 25 let mít hotový film – samozřejmě se na to po několika letech vykašlal. Také nepokračoval v další sérii *Království* (1994, 1997), nedokončil americkou trilogii. Nelimitovali ho producenti ani národní fond, jen on sám.

Trier taky několikrát promluvil o svých závislostech na alkoholu a drogách. Myslíte, že mu svým způsobem pomohly najít sebe sama, nebo jeho kariéru spíše ublížily?

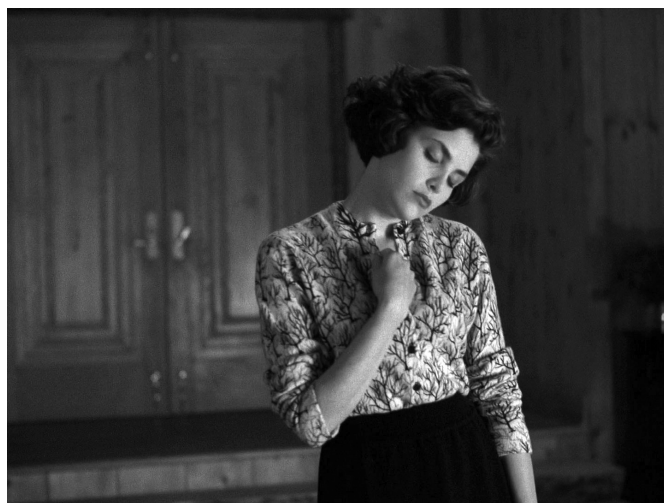
To je těžké říct. Například scénář *Idiotů* (1998) napsal během pouhých deseti dnů zavřený v hotelovém pokoji, neustále pod vlivem drog. Normálně by mu to sice trvalo třeba půl roku, takhle za to ale zaplatil vysokou cenu. Sklon k závislostem vychází z dětství. Matka mu dopřávala přehnanou volnost a on neměl žádné jistoty, což vedlo k úzkostem a ty k závislostem. Nejspíš by se však bez této cesty nikdy nestal velkým filmařem. Když jsem se ho ptal, jestli by si vybral svůj současný život, nebo normální život bez filmů a bez úzkosti, okamžitě odpověděl, že to druhé. Thomas Vinterberg, další dánský režisér, říkal, že Lars se bojí téměř všeho, jen natáčení filmů ne. Všichni ostatní to ale mají naopak.

Hot TV: Seriály na festival patří

Letní filmová škola už tradičně zapojuje do svého programu i televizní tvorbu. Nedochozí k tomu náhodou, dramaturgové se snaží poukazovat na to, že seriál už dávno není médiem nízkého umění a zaslouží si zazářit i na velkém plátně kinosálů. Letošní seriálovou sekci s podtitulem *Hot TV* zahájila přednáška, díky které jsme se mohli dozvědět, proč bychom je neměli „cpát do jednoho mediálního pytle“. Každý žánr má rozdílný vývoj, odlišnou mechaniku, a především specifické prostředky práce s divákem. Tím ale zkoumání seriálové produkce na Filmovce nekončí – v dalším pokračování se odborníci zaměří na české a československé televizní prostředí. Britští odborníci Matt Hills a Glen Creeber, autoři celosvětově uznávaných učebnic o televizi, se společně s vámi zamyslí nad tím, jak kvalitní vlastně Quality TV je.

Nebyla by to Filmovka bez patřičných hot ukázek. Ty navíc ilustrují, že seriály, které zdárně konkurují filmu, nejsou záležitostí poslední dekády – dobrý seriál natočil třeba Alfred Hitchcock. Jistě jste si všimli, že ve výběru nechybí taky kultovní *Twin Peaks* (1990) a určitě neuškodí si osvěžit první dva díly. Ze žhavých novinek budete mít jedinečnou příležitost zabývat se na velkém plátně aktuálními společenskými problémy v rámci třech sérií – *Na jezeře* (2013), *Tady a teď* (2018) a *Drazí běloši* (2017). To vše s věkovou přístupností 15+! (*irm*)

Městečko Twin Peaks (režie: David Lynch, 1990)

Ven z trezorů

Přednáška Trezorová dramatika 1968–1969 doplněná videoukázkami zaplnila v sobotu odpoledne celý Stan ČT. Analytik televizních formátů Milan Kruml vysvětlil, z jakých důvodů byly televizní filmy a inscenace vyhodnoceny jako závadné, a jaký byl jejich další osud. Rok 1968 byl pro televizi přelomový, zpočátku se stala urychlovačem společenských změn, po příjezdu „spřátelených vojsk“ ale došlo k obměně celého vedení ČST a veškerý program se třídil na základě toho, jestli „slouží politice strany“. Ani tak nebylo možné vyřadit úplně všechno, co se cenzorům nelíbilo, protože by nebylo co vysílat. „Trezorové“ pořady tak měly dvojitý osud: buďto byl daný program dokončen, ale do vysílání se již vůbec nedostal, nebo se sice z nedostatku jiné výplně vysílalo částečně odvysílalo, ale pak na 20 let zmizel. Nutno dodat, že během relativně krátké doby se tento problém podařilo vyřešit výrobou zbrusu nových nezávadných pořadů, a tak již v roce 1970 mohl zahájit vysílání druhý program ČST. Zásadní změna nastala také v přístupu k divácké aktivitě. Zatímco do roku 1968 bylo zvykem nechat diváka o sledovaném programu přemýšlet, v 70. letech už pro něco takového pochopitelně nebyl prostor. To mělo největší dopad na publicistické pořady, ale projevilo se to i na zvýšeném počtu televizních seriálů, které představovaly uzavřené příběhy, v nichž nic nezůstávalo nezodpovězeno. Po roce 1990 došlo během krátké doby k odvysílání velkého množství dříve zapovězených pořadů, často si však našly jen minimální publikum: zájmy a nálady diváků již v té době byly natolik odlišné, že dříve provokativní témata se již najednou nezdála zajímavá. (*avm*)

Filmovka oficiálně začala. A rovnou naboso!

Sice už se můžete radovat, smát i plakat pěkných pár hodin, oficiálně ale Filmovka začala až v sobotu večer. Samozřejmě zvesela, úvod se hemžil metaforami o víně a tvrzení, „že už teď je jasné, že to bude dobrý ročník a že se nebude přislazovat.“ Kromě zahájení se i nadělovalo – iránský režisér Bahman Ghobadi dostal Výroční cenu AČFK. „Miluju vás, lidi!“ vzkázal všem na Filmovce. A dojetím se nešetřilo, navíc ještě naboso – bez bot přišly na podium jak ředitelka Radana Korená, tak programová šéfkyně Iva Hejlíčková. „Každý rok se na Filmovce snažíme akcentovat výročí a letos slavíme 100 let Československé republiky. Proto bych vám chtěla popřát, abyste si během sledování uvědomovali nejen to, kdo jste, ale taky to, jakou roli v rámci republiky hrajete,“ řekla Radana. Iva Hejlíčková zase připomněla letošní tematiku džungle. „Ničeho se nebojte, protijedy užijte střídmě a vězte, že za každým lopuchem čeká krásné filmové překvapení.“ Takže hurá na ně! (*tek*)

Foto: Jakub Macháček

Francouzský architekt režisérem VR

Kreativní profese od sebe často nemají daleko a důkazem je i Mathieu Pradat. Během pár dní natočil, inspirován svým snem, nízkorozpočtový VR film *Proxima* (2017), který bodoval i na festivalech.

Lekce filmu se nejvíce soustředila na způsob, kterým Proximu natočil. Pradat vysvětlil postup myšlenkového zákulisí projektu, od náčrtů obrazů ze snu přes hledání lokace prázdného pařížského parkoviště po surreálné efekty a práci se zvukem. Pradat ale na druhou stranu taky varoval před volbou techniky – jím zvolená kamera prý nedokáže dostatečně vykreslit barvu nahoty v celé její kráse. I přesto ale levnou techniku doporučil. VR prý použil proto, že nechtěl divákům svůj sen pouze ukázat, ale dostat je do něj. Pokud se chcete stát součástí Pradatova snu, VR zážitky jsou dostupné v Redutě 2. Pradata si navíc můžete znovu poslechnout v neděli 29. 8. v Klubu kultury 2. (*akr*)

Tom Hanks a Brno. V Hradišti

Michala Orsavu možná neznáte podle jména, ale jeho tvorby vás internet nejspíš neušetřil. Stojí totiž za řadou virálních videí, v nichž třeba Tom Hanks zkoumá zákoutí Brna, Knight Rider drandí na poničené tuzemské dálnici a Marty McFly se snaží zachránit pošramocenou minulost naší republiky. V Respektu stan v sobotu odpoledne pobavil samotný autor těchto projektů, když vzpomínal na své začátky při studiích i na pozdější průšvihy při vydávání videí. Díky chytrému střihu a propracovanosti svých děl se Orsava dostal do většiny (nejen) tuzemských médií, ale třeba i do oblíbených talk show. Pokud jste některá jeho díla viděli, možná vás napadlo, jak je to s autorskými právy. Vzhledem k tomu, že příslušné úřady obvykle nekomunikují, Orsava problémy v zásadě neřeší. Ze zveřejněných virálů, které dosahují milionů zhlédnutí, totiž nemá ani korunu. Inu, i takhle lze tvořit ta nejoblíbenější díla současného tuzemského internetu. (*mojm*)

doporučujeme

Planeta Česko

↳ Sportovní hala · 9:30

Dokumentární filmů o přírodě, jejích krásách, tajích a zajímavostech je tolik, že některé televizní kanály vysílají jen je. *Planeta Česko* (2017) je však první z těchto obvykle meditačně laděných observací s klidným voice-overem, která se pokouší ukázat to, co se skrývá v našich českých luzích a hájích. Lesy, paseky a národní parky – to jsou oblasti, ve kterých autoři strávili rok a půl pozorováním malých, středních i velkých tvorů české divočiny. Vše je popisováno z pohledu otce (s hlasem Kryštofa Hádky), který se snaží představit své dceři vše od motýlích housenek přes sysly až po zubry. Vysvětluje principy, kterými spolu zápolí v rámci mechanismů přežití a zároveň ukazuje, v jakém souladu spolupracují za obnovou naší planety.

Tento film
doporučuje
Irena Mařincová

Člověk proti zkáze

↳ Reduta 1 · 15:00

Snímek scenáristy a režiséra Štěpána Skalského sleduje poslední roky života Karla Čapka, zejména jeho intelektuální „souboj“ s nastupujícím nacismem, kdy jde všechno od desítky k pěti. Život a Hitler mu hází klacky pod nohy, nejdřív anšlus, pak Mnichovská zrada a on na každou další překážku reaguje novou hrou, která v divadle sklízí úspěch, ale druhý den se mu schránka zase plní anonymy s výhrůzkami smrti, takže oporou mu zůstává pouze manželka Olga a schůzky s pátečníky a prezidentem Masarykem, kteří spolu řeší „velké otázky“, jako co je to demokracie, co je dobro a zlo, a zdali může prostý člověk zabránit válce... Zní to pateticky, ale tahle témata mají obecnou platnost a zůstávají nanejvýš aktuální dodnes, ostatně jako celé Čapkovo dílo.

Tento film
doporučuje
Aleš Matějka

Zabít člověka

↳ Sportovní hala · 18:00

Zatímco v amerických akčních filmech kosí hlavní hrdinové své nepřátele po desítkách, tento kontemplativní chilský film se vzdává laciné atraktivity ve prospěch studie samotného aktu vraždy. Jak dlouho se obyčejný Chilan dokáže vyrovnávat s neefektivním justičním systémem a pocitem viny? Může člověk za určitých okolností úkladnou vraždu ospravedlnit sám před sebou i před veřejností? A jak ve filmu tento zločin zobrazit tak, aby tvůrce přenesl na diváky pocity vraha i jeho oběti? Alejandro Almendras si položil tyto nelehké otázky týkající se etiky i filmové formy a podal na ně působivou osmdesátiminutovou odpověď, která byla oceněna na několika světových filmových festivalech.

Tento film
doporučuje
Jan Bergl

West Side Story

↳ Kino Hvězda · 20:00

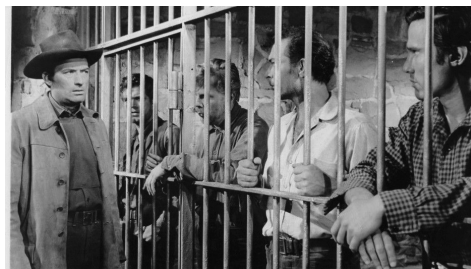
Romeo a Julie si už prošli různými zpracováními, od Luhrmannovy verze zasazené do 90. let po animák zpodobněný dvěma tuleni ze znepřátelených rodů. V desetioscarovém a tříglóbovém muzikálu se přesouváme do drsných ulic New Yorku, které jsou prý doopravdy ulicemi L.A. V nich řádí nejen tancem a zpěvem gangy Žraloků a Tryskáčů. V češtině to bohužel nezní tak cool. Pro gangsterství jsem měla vždycky slabost, ale když se k tomu přidá ještě kontrastní lovestory klasické literatury zahrnující tentokrát hlavní postavu deanovského Portorikánce v červené bundičce, nemůžu se než radovat, že roli nakonec nepřijal ani Presley ani Hepburnová, ale zůstalo to v rukách neokoukaných. A vy to navíc uvidíte na plátně, takové rozmazlování!

Tento film
doporučuje
Alice Krajčířová

Bravados

↳ Sportovní hala · 21:30

Ještě než Joan Collinsová začala rozsévát zlo jako seriálová Alexis a Lee Van Cleef si teprve začínal pěstovat knírek pro úlohu Zlého, oba se mihli v tomhle na první pohled nenápadném westernu po boku lehce přehrávajícího Gregoryho Pecka. Žánrové šablony a prokletě nízko zavěšené kolty zde musely ustoupit náznakům psychologie a křesťanských myšlenek, toho času na amerických prériích poměrně nevídaných. Peck si v další kladácké roli musí uvědomit, že touha po pomstě vede jen do pekla – nepravoprávný odsudek mccarthismu tak funguje i po šedesáti letech. Našince potěší nemalá role „Džordže“ Voskovce a na velkém plátně si krásné záběry v cinemascope užijí úplně všichni. A nezapomeňte, že nikdy neuslyšíte výstřel, který vás zabije!

Tento film
doporučuje
Mojmír Sedláček

Stůj při mně

↳ Sportovní hala · 23:59

Adaptace dekadentní povídky od Stephena Kinga opatrně očištěna od pubertálních erekcí a dalších „kingovin“. Nechybí ale Castle Rock, Kingovo alterego a motiv síly dětského přátelství. Film s kulturní ústřední písní působí až televizně, jde ale o popkulturní ikonu, která je citována v desítkách filmů a seriálů. Tenhle příběh o „starých dobrých časech“ nabízí smutné povzdechnutí nad tím, že většina těchhle silných pout stejně nakonec nevydrží a monolog hlavního „white trash“ rváče je i přes to, že ten kluk je spratek, jedním z nejsmutnějších filmových vyznání vůbec. *Stůj při mně* (1986) navíc až laškovně vybízí ke queer čtení a příběh hlavní „milostné“ dvojice tak nabývá až montekovsko-kapuletovských rozměrů. Kromě toho obsahuje tu nejlepší povídku v povídce, kterou v nechutnosti jedlíků trumfuje jen maďarská *Taxidermia* (2006).

Tento film
doporučuje
Tereza Krobová

	čas time	místo place	název title	sekcce section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	08:30	Kino Hvězda	Miss Violence	S	Pavel Sladký	99	Řecko	2013		15+	110
•	08:30	Slovácké divadlo	Sedm nevěst pro sedm bratrů	Hi	Michael Málek	102	USA	1954	✓		102
•	08:30	Klub kultury 1	Whiskey zloděj	S	Géza Csákvári	126	Maďarsko	2017		15+	117
•	09:00	Reduta 1	Nic jako dřív	A	Jiří Žák	92	Česká republika	2017		15+	154
•	09:30	Sportovní hala	Planeta Česko	C	Radana Korená	81	Česká republika	2017	✓		132
	10:00	Dětský/herní stan	Free Cinema uvádí: workshop Natáčecí den + krátké filmy Free Cinema Films	DP		180		N/A			198
•	10:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 1	S	O. Moravec, V. Palák	120		N/A	✓		114
	11:00	Klub kultury 2	Lekce filmu podle Bahmana Ghobadiho	OP	host: Bahman Ghobadi	90		N/A	✓		175
•	11:00	Kino Hvězda	Svět valčíků	Hi	Iva Hejlíčková	103	USA	1936	✓		102
•	11:00	Slovácké divadlo	Polární záře	S	Géza Csákvári	104	Maďarsko	2017		15+	118
•	11:30	Kino Mír	Špión, který přišel z chladu	C	Jan Jendřejek	112	Velká Británie	1965	✓	15+	126
•	11:30	Reduta 1	Křídla (Hudba: Robert Israel)	P	Rob Byrne	144	USA	1927	✓		161
•	11:30	Klub kultury 1	Tvář	Hi	Maaret Koskinenová	100	Švédsko	1959			154
•	12:00	Sportovní hala	Reklamy a klipy Larse von Triera	S	Peter Schepelern	74		N/A			106
•	12:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 2	S	O. Moravec, V. Palák	120		N/A	✓		114
	13:30	Klub kultury 2	Co je pravda a co není v historickém filmu	OP	host: Pavel Kosatík	75		N/A			175
	14:00	Stan ČT	Český film v České televizi	OP	host: Jaroslav Sedláček	90		N/A			188
	14:00	Dětský/herní stan	Divadlo Kampa Praha: Malý princ	DP		60		N/A			198
	14:00	Respekt stan	Rozhovor se skupinou Dálava	OP		60		N/A			193
•	14:00	Kino Mír	Úsměvy letní noci	Hi	Vít Schmarc	108	Švédsko	1955			91
•	14:30	Kino Hvězda	Východ slunce (Hudba: FORMA)	Hi	Zdeněk Blaha	79	USA	1927	✓		98
•	14:30	Slovácké divadlo	Sezóna nosorožců	Ho	Jan Jílek	88	Turecko, Irák	2012	✓		143
•	15:00	Klub kultury 1	Profil	S	Kamila Dolotina	105	USA, VB, Kypr	2018		15+	118
•	15:00	Reduta 1	Člověk proti zkáze	C	host: Pavel Kosatík	89	Československo	1989			129
•	15:30	Sportovní hala	Alfred Hitchcock uvádí (Kolaps, Tajemství pana Blancharda, Dokonalý zločin)	S	Jana Jedličková	78	USA	1955	✓	15+	112
	15:30	Dětský/herní stan	Free Cinema uvádí: Dílna kreslené animace	DP		120		N/A			199
	15:30	Respekt stan	Respekt: Fotografie	DP		30		N/A			215
	15:30	Klub kultury 2	Inspirace Larse von Triera	OP	host: Peter Schepelern	90		N/A	✓		175
•	16:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 3	S	O. Moravec, V. Palák	120		N/A	✓		114
	16:00	Stan ČT	Masterclass: Harold Apter	OP	host: Harold Apter	90		N/A	✓		188
	17:00	Slovácké muzeum	Bergman 100	DP	host: Pavel Rajčan	30		N/A			216
•	17:00	Kino Mír	Kamenolom boží	P	host: Břetislav Rychlík	88	Česká republika	2005	✓		161
•	17:00	Slovácké divadlo	Chicago	Hi	Iva Hejlíčková	113	USA	2002	✓		102
•	17:00	Kino Hvězda	Kolekce oscarových krátkých filmů	P	Petr Horák	96					161
•	17:30	Klub kultury 1	Na krátko	C	hosté: Jakub Šmíd, Petra Soukupová	104	Česká republika	2018			132
•	17:30	Reduta 1	Po zkoušce	Hi	Maaret Koskinenová	70	Švédsko	1984			91
	17:30	Klub kultury 2	Brave New VR Worlds: Futurologický kongres na dohled?	OP	hosté: Alice Krajčřiová, Ondřej Moravec, Jakub Pinkava, Mathieu Pradat	90		N/A			176
	17:45	Dětský/herní stan	Večerníčky pro pěkný večer – Staré nej...	DP		45		N/A			199
•	18:00	Sportovní hala	Zabít člověka	Ho	host: Alejandro Fernández Almendras	82	Chile, Francie	2014		15+	140
	18:00	Stan ČT	Práce s archivem České televize a webový projekt TV Program 1968	OP	hosté: Jakub Adamus, Edgar Hollander	90		N/A			189
•	18:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 4	S	O. Moravec, V. Palák	120		N/A			114
	19:00	Div./lit. stan	GAFFA o.z.: Pomalu plynúce dni	DP		50		N/A			204
	19:00	Respekt stan	Laterna magika dnes	OP		60		N/A			193
	19:30	Dětský/herní stan	Večer deskových her s Mindok	DP		120		N/A			206
•	20:00	Kino Hvězda	West Side Story	Hi	Iva Hejlíčková	152	USA	1961	✓		102
•	20:00	Stan ČT	Fuga	OP		23	Československo	1966			189
•	20:00	Stan ČT	Kriminalistický případ: Pomluva	OP		32	Československo	1968			189
•	20:30	Slovácké divadlo	Modlitba	S	Vít Schmarc, Aleš Stuchlý	107	Francie	2018		15+	116
•	21:00	Klub kultury 1	Donbas	S	Kamila Dolotina	110	Ukrajina, Něm., Fran., Niz., Rumunsko	2018	✓	15+	118
•	21:00	Reduta 1	Mladá léta Erika Nietzscheho	S	Peter Schepelern	100	Dánsko, Švédsko, Rakousko, Itálie	2007			106
	21:00	Klub Mír	Dálava (US, Canada)	DP		90		N/A			207
•	21:00	Stan ČT	Inzerát	OP		62	Československo	1968			189
•	21:30	Sportovní hala	Bravados	C	Jan Jendřejek	98	USA	1958	✓	15+	126
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Zde jsou Ivi	L		89	Československo	1958			166
•	22:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Prezident Blaník	L		85	Česká republika	2018			169
	22:15	Stan ČT	Korespondence V+W	OP		115	Česká republika	2012			189
	22:30	Klub Mír	Tea Jay Ivo	DP		120		N/A			213
	23:00	Respekt stan	Horor Planet Dark II	OP		30		N/A			193
•	23:00	Reduta 1	Tísňové okamžiky	Ho	host: Mike Leigh	106	Velká Británie	1971	✓		148
•	23:30	Kino Hvězda	Špičák	S	Jan Jílek	96	Řecko	2009		18+	110
•	23:30	Slovácké divadlo	Jeden den	S	Géza Csákvári	99	Maďarsko	2018			119
•	23:59	Sportovní hala	Stůj při mně	S	Jiří Fligl	89	USA	1986	✓		121
•	23:59	innogy letní kino Masarykovo nám.	Rock'n Roll	A		123	Francie	2017			154

Ne 29 07

Sunday

A
AČFK uvádí

C
Česko/
Slovensko

DP
Doprovodný
program

Hi
Historie

Ho
Hosté

L
Letní kina

OP
Odborný
program

P
P.S.

S
Současnost

 Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.